

EEN GOED PENSIOEN IS EEN KWESTIE VAN FATSOEN

Strijd voor behoud en verbetering van het pensioenstelsel gaat door!

NIEUWSBRIEF 8, april 2021

Kernteam Landelijk Actiecomité RED HET PENSIOENSTELSEL

info@redhetpensioenstelsel.nl

<https://redhetpensioenstelsel.nl>

Postactieven met een aanvullend pensioen worden al jaren fiscaal gediscrimineerd

Samenvatting:

onderstaand artikel gaat over de fiscale discriminatie van ouderen, een fenomeen dat naast het pensioendebacle de koopkracht van postactieven steeds harder treft en uitholt. Dit fiscale onderdeel van de breed maatschappelijke "race to the bottom" (vrij vertaald de systematische sluipende sociale sloop van de welvaartsstaat) begon met de (Wouter) Bos-belasting die gepensioneerden met een aanvullend pensioen vanaf € 18.000 op jaarbasis in stappen tot bijna € 1.000 netto per jaar (vanaf 2030) berooft. Daarboven op kwamen onder meer de Wet Uniformering Loonbegrip, jegens gepensioneerden met een bovengemiddeld aanvullend pensioen een schadepost van tussen de € 500,- en € 1.000 netto per jaar. En verder de uitsluiting van postactieven van de 5 miljard lastenverlichting ingevolge het Belastingplan 2016. Ook wordt de fiscale ouderenkorting, welke op zich al bescheidener is dan die voor werkenden, naar nul afgebouwd. En nu dreigt tot overmaat van fiscale ramp ook nog de AOW te worden gefiscaliseerd, dat voor postactieven met een bovengemiddeld aanvullend pensioen een schadepost van € 5.000 netto op jaarbasis zal betekenen. Alle alarmbellen dienen nu roodgloeiend te rinkelen. Vooralsnog blijft het hoorbaar stil in Huize Avondrood (= de ouderen in onze samenleving) en daar dient rap en radicaal verandering in te komen, het is nu al vijf over twaalf!!!

Stelsel van solidariteit tussen jongeren en ouderen

In het naoorlogse tijdperk van "wederopbouw" werden ouderen in alle opzichten met respect behandeld en bejegend. Zij hadden immers de crisisjaren tijdens het interbellum meegemaakt, soms twee wereldoorlogen of in ieder geval de laatste ondergaan en hadden zoals het heette het land opgebouwd. Mede op die gronden werden zij dan ook min of meer "gepamperd", wat in 1957 tot uitdrukking kwam in het in werking treden van de AOW vanaf 65 jaar en veel later van de uiterst riant VUT. Voor beide sociale voorzieningen hadden de generaties die er in eerste instantie van profiteerden zelf niets betaald. De op te brengen premies werden volgens het zogeheten omslagstelsel afgewenteld op latere generaties waaronder de babyboomers. Daarnaast werd in diezelfde tijd van wederopbouw bij het pensioenstelsel de zogeheten doorsneepremie ingevoerd om diezelfde oudere generaties een robuuster pensioen te geven dan waarvoor zij feitelijk hadden gespaard. Die doorsneepremie was gebaseerd op een stelsel van solidariteit waarbij jongeren en ouderen bij een fonds hetzelfde percentage van hun loon aan premie betaalden. Daarmee bouwde elke generatie in gelijke mate pensioenrechten op, hoewel de opgebrachte premies van jongeren veel langer rendement opbracht. Maar aangezien vele deelnemers hun hele loopbaan bij hetzelfde pensioenfonds bleven werd dat grotere rendement in het begin van de loopbaan na een break-evenpoint rond het vijfenveertigste levensjaar gecompenseerd doordat vanaf die tijd de gespaarde premies minder lang rendeerden. Uiteindelijk werden de lasten en lusten dus toch keurig over elke generatie op gelijkmatige wijze verdeeld. Er waren dus geen pech- en gelukgeneraties.

Framing tegenstelling oud en jong: begin afbraak

Decennia lang was er nagenoeg geen sterveling die zich druk maakte om dit uitgebalanceerde sociale stelsel van onderlinge solidariteit der generaties. De gunfactor was hoog of leek dat althans te zijn. Maar in het tijdsgewricht waarin de babyboomers een dagje ouder werden en hun

(pre)pensionering langzamerhand in zicht kwam vond er geleidelijk een omslag in het denken plaats. Geleidelijk begon de framing van deze eerste naoorlogse generatie die qua premiebetalingen het meeste had bijgedragen aan de sociale verzorgingsstaat en daar uiteindelijk het minste voor terug zou krijgen. Zo verscheen er in 2010 het boekje "Bye bye babyboomers", geschreven door Paul van Liempt en Paul van Gessel. Een boekje bestaande uit 173 bladzijden vol leugenachtige framing omtrent de riante regelingen welke babyboomers voor zichzelf zouden hebben gereserveerd. Een valsere voorstelling van zaken was nauwelijks mogelijk, nota bene gepubliceerd op een tijdstip dat de VUT waarvoor de babyboomers dertig jaar lang premie hadden betaald al was afgebouwd. Op 2 oktober 2004 demonstreerden maar liefst 300.000 mensen op het Museumplein tegen de toenmalige regeringsplannen om de VUT af te schaffen, deze prepensioenregeling althans fiscaal uiterst onaantrekkelijk te maken. Het toen nog massale verzet op die historische zaterdag zou niet baten. Er kwam nog wel een tot op het bot uitgekleden VUT-versie voor hen geboren tot 1950, maar die werkte zo nadelig voor de hoogte van de pensioenen zelf, dat het in feite een doekje voor het bloeden betrof.

Bosbelasting

Wouter Bos begon er daarnaast als eerste mee om in fiscale zin ook rechtstreeks in de inkomens van de babyboomers (en die van latere generaties) te snijden. Met zijn – zo zou naderhand blijken - buitengemeen geniepige Bosbelasting. Want het werd een fiscale sluipmoordenaar, die in een later stadium ook schuil ging onder een andere naam. Deze fiscale aanslag werkte zwaar ten nadele van postactieven met naast hun AOW een aanvullend pensioen, waarvoor zij zelf jarenlang hadden gespaard. Al vanaf € 18.000 bruto per jaar aanvullend pensioen waren zij fiscaal gezien de klos. Zo noemden politici van VVD- en CDA-huize dat aanvankelijk ook: "Met Bos was je de klos!" Maar naderhand werd het gewoon wel in het regeerakkoord opgenomen. Ook door andere partijen dus. In het regeerakkoord van het kabinet Balkenellende IV. Politiek opportunisme kent geen grenzen.

De Bosbelasting kreeg naderhand een eufemistischer benaming: de Houdbaarheidsbijdrage, welke eenvoudiger uitvoerbaar was omdat niet langer werd gekeken naar hoe lang iemand feitelijk had gewerkt en mede daardoor nóg onrechtvaardiger uitpakte jegens diegenen die een hele loopbaan lang AOW- en pensioenpremie hadden betaald. En dertig jaar lang VUT-premie voor een prepensioenregeling die hen vanaf 2005 door de neus werd geboord. Dertig jaar lang hadden zij voor andere generaties betaald. Die generaties kregen de regeling soms gratis in de schoot geworpen en de 30 jaar premie betalende en stelselmatig als een stelletje uitvreter weggezette babyboomgeneratie had het nakijken.

De Bosbelasting werkte als volgt: eenieder die na 1945 was geboren ging wanneer hij naast zijn of haar AOW een jaarlijks pensioen van 18.000 euro of meer bijeen had gespaard meebetelen aan de AOW. Dat meebetelen begon voorzichtig in 2011 met 52 euro per jaar, maar wordt in de loop van 20 jaar steeds meer tot 950 euro per jaar in 2030. Aanvankelijk was er ter compensatie een bonusregeling voor hen die langer doorwerkten dan tot hun 62ste jaar, echter, die regeling is wél allang weer ingetrokken, maar de Bosbelasting alias Houdbaarheidsbijdrage uiteraard niet. Dus waren er voor de pensioenspaarders gedurende hun actieve loopbaan voortaan geen lusten meer maar – na hun pensionering - nog wel de lasten.

Verhogen AOW-leeftijd: politieke keuze!

Het stelselmatig en trendmatig verhogen van de AOW-leeftijd is net als de Houdbaarheidsbijdrage slechts een politieke keuze en niet een financiële noodzaak. Los van het feit dat de AOW alleen al uit de structurele economische groei door de jaren heen (hausses en baisses ingecalculeerd) zou kunnen worden gefinancierd is het zo dat vele contemporaine AOW'ers een aanvullend pensioen hebben dat ondanks het jarenlang niet indexeren (een diefstal op zich) veel robuuster is dan ten tijde dat de AOW door minister Suurhof in 1957 werd ingevoerd. En dankzij die robuuste pensioenen en de almaar toenemende mate van fiscale discriminatie betalen gepensioneerden in tegenstelling tot vroegere tijden op substantiële wijze mee aan hun eigen AOW. Postactieven met een bovengemiddeld pensioen van pakweg € 45.000,- per jaar betalen ongeveer drie keer zo veel aan directe belastingen dan zij aan AOW ontvangen. En dan heb ik het nog niet over de riante opbrengsten aan **indirecte** belastingen voor de overheid, hetgeen bijvoorbeeld aan de benzinepomp gebeurt maar ook via de steeds hoger opgeschroefde BTW. En die dus ook door postactieven in toenemende mate wordt opgebracht.

Kortom, we worden om het onparlementair uit te drukken grandioos belazerd door de “roverheid” en helaas gaat de FNV daar naar mijn mening veel te veel in mee. Mee in de toenemende mate waarin ouderen fiscaal worden gediscrimineerd. Dat geldt zowel voor het bondsbestuur als voor het Ledenparlement. En niet alleen wat het belastingbeleid jegens de postactieven betreft, maar ook door middel van de sluipende slooppartij van de aanvullende pensioenen. “A race to the bottom” van welvaartsvast via waardevast naar niet meer geïndexeerd of zelfs fors gekort. En van eindloonstelsel naar middelloonstelsel. En via grepen in de pensioenkas door zowel overheid als bedrijfsleven in de vorige eeuw. Die nooit meer werden terug betaald. Een slecht voorbeeld door de overheid deed slecht volgen door het bedrijfsleven. Ook een vorm van zuivere pensioenroof dus en deze keer in de meest letterlijke betekenis van het woord. De vaak volkomen passieve - duale - toplaag van de FNV buigt “binair” voor de dwaalleer van de zogenaamde Haagse pensioenmafia (bestaande uit onder andere de regering, de meeste politieke partijen, de werkgevers, Netspar en de DNB). De leer van de malafide risicovrije rekenrente in plaats van die van de rendementen, waardoor schathemeltje rijke pensioenfondsen zich volkomen ten onrechte straatarm moeten rekenen. Met als gevolg al meer dan tien jaar niet-indexeren van de aanvullende pensioenen en soms zelfs (forse) kortingen zoals eerder bij de beide grote metaalfondsen (groot- en kleinmetaal) gebeurde. En bovenop die ellende van het niet-indexeren komt dan ook nog eens de fiscale discriminatie, waartoe Wouter Bos dus het initiatief nam.

Maar helaas bleef het niet bij de zeer onrechtvaardige Bosbelasting, later dus omgezet in de Houdbaarheidsbijdrage, een naamsverandering waarmee impliciet de kwalijke rol van Wouter Bos werd gecamoufleerd. Want die mijnheer is sindsdien voorstander van stiekeme en dus geniepige lastenverzwaringen voor ouderen. Dat is kennelijk de mentaliteit van een hedendaags prominent PvdA-politicus, ook al heeft Wouter Bos thans een zekere afstand genomen tot het dagelijkse politieke gedoe en gemanipuleer.

Stapeling aanvallen op inkomen ouderen

Per 1 januari 2013 werd de Wet Uniformering Loonbegrip ingevoerd, een lastenverzwaring die voor de werknemers in loondienst niets kostte omdat die nieuwe lasten voor rekening van de werkgevers kwamen. Maar postactieven hebben geen werkgever meer en dus kwam die substantiële lastenverzwaring gewoon voor rekening van de gepensioneerden zelf. Dat betekende bij het hierboven aangehaalde bovengemiddelde aanvullende pensioen op jaarbasis een netto nadeel van € 720,--. Pure pensioenroof dus voor een belang (uniforme loonstroken) waar uitgerekend gepensioneerden niets meer mee te maken hadden, maar waar de doelgroep welke dat belang betrof dus geen enkel nadeel van had. Je moet het als Roverheid maar verzinnen om de ouderen het snel in koopkracht dalende nominale geld uit de zakken te kloppen. Of beter: te roven!

Op basis van het Belastingplan 2016 kregen werkenden in dat begrotingsjaar maar liefst € 5.000.000.000 (vijf miljard) aan lastenverlichting in the pocket. Postactieven, die wel voor het volle pond belastingtechnisch hadden moeten bijdragen aan het collectief lenigen van de financiële nood van de overheid als gevolg van de Kredietcrisis werden van dit fiscale voordeel – in strijd met artikel 1 van de Grondwet, artikel 14 van het EVRM en artikel 26 van het IVBPR – op puur discriminerende wijze buitengesloten.

Inmiddels wordt ook de fiscale ouderkorting naar nul afgebouwd en als klap op de vuurpijl dreigt nu ook de AOW te worden gefiscaliseerd (in stappen van de tweede naar de derde belastingschijf), gezien de verkiezingsprogramma's van de ouderen hatende jongerenpartij D666 (het getal van het kwaad) en van GroenRechts. En dat betekent dus dat gepensioneerden ook na het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd AOW-premie moeten blijven afdragen van hun uitgestelde loon.

Een stapeling dus van nadelige fiscale maatregelen voor de postactieven met een aanvullend pensioen. Zoals reeds aangehaald de Bosbelasting dan wel Houdbaarheidsbijdrage, de Wet Uniformering Loonbegrip, het Belastingplan 2016, het afbouwen van de ouderenkorting naar nul en nu dus de dreigende fiscalisering van de AOW. En die stapel wordt dus al maar hoger en hoger opgetast, met dank aan verreweg de meeste politieke partijen van links tot rechts! En dat alles onder het motto van de zogenaamd “rijke ouderen”, een drogreden in optima forma.

Links of rechts: het is lood om oud ijzer voor postactieven. Dat hebben onder meer Wouter Bos, Klijnsma, Van Rijn, Dijsselbloem en nu vooral Kaag en Klaver met hun snode fiscaliseringsplannen ons wel een en andermaal geleerd.

Postactieven: melkkoe overheid!

En zo wordt de generatie van de postactieven steeds meer een fiscale melkkoe voor de overheid, ervan uitgaande dat die generatie zich toch niet kan of zal verzetten tegen al dat onrecht. Maar dat valt nog te bezien. Want diezelfde generatie is helemaal niet "postactief" maar juist nog heel actief. Gratis en voor niets. Als vrijwilligers in het verenigingsleven, in de Zorg, op andere sociale terreinen zoals de voedselbanken en kringloopwinkels. En bij de vakbond als belastingconsulent of individueel belangenbehartiger. En last but not least als oppas-opa en -oma, het zogenaamde "Grossmutter Effekt". Die onbetaalde posities zijn van onschatbare waarde voor de (arbeids)samenleving en moeten gewoon de waardering krijgen die zij verdienen! Door de postactieven fiscaal fatsoenlijk en dus op gelijke wijze te behandelen als de nog werkende generaties. En door hun aanvullende pensioenen stante pede weer te gaan indexeren, inclusief herstelbetalingen. En indien dat binnen afzienbare tijd niet gebeurt en het dus niet ten goede keert zou de postactieve generatie zich wellicht moeten beraden om zich voortaan via een volstrekt onafhankelijke vakbond te organiseren, in ieder geval los van het ongedeelde deel van de FNV als ondergeschikte sector.

Postactieven van Nederland, verenigt u en vecht terug tegen het schrijnende onrecht dat u al jaren lang en in toenemende mate wordt aangedaan!

Namens het Kernteam Red het Pensioen,

Edmond van Ooijen